DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 31sten MAART, 1827. N. 13

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

MENGELINGEN.

Bucharest, 25sten Oct.—Men heeft albier berigten van Konstantinopel tot den 3den dezer, volgens welke die hoofdstad steeds in eenen staat van sterke gisting was. Alleen de algemeene schrik schynt het uitbarsten der, over de ingevoerde hervormingen verwoede Muzelmannen tegen te houden. De sultan en de seraskier groot-vizier, wien het volk zyne lage afkomst (hy is, gelyk bekend is, een sjouwer geweest, en weet, behalve zynen naam, niet te schryven), verwyt, strekken dagelyks het voorwerp van schampere paskwillen. Desniettegenstaande verschynt de sultan regelmatig in de moskee.

Onder de jongst ter dood gebragten te Konstantinopel, welke eene nieuwe zamenzwering tegen den sultan zouden gesmeed hebben, bevonden zich 75 topschids. Van de voormalige Janitsaren-agas, welke tot kamerheeren zyn bevorderd geworden, om hen naar de hoofdstad te lokken, zyn reeds 7, weinige dagen na hunne aankomst, onthoofd geworden. Het volk, dat zich in het eerste oogenblik, door de lage pryzen der levensmiddelen, ten voordeele der ingevoerde hervormingen, om zoo te zeggen, liet om den tuin lyden, begint te morren, en de toekomst schynt duister, dan ooit.

's Gravenhage, 27sten Oct.—Op den 25 Sept. is in Texel binnengevallen Z. M.'s fregat Maria Reigersbergen, kapitein ter zee *Coertsen*, komende van Batavia.

Dat schip, op den 23sten Augustus 1824, uit dit ryk vertrokken, heeft, naar Java gaande, den weg om Kaap Horn genomen, en heeft alzoo de reis rondom de wereld volbragt. De reis van dezen bodem is voorspoedig geweest, hebbende het kanaal bereikt *negentig* dagen, na het verlaten der straat Sunda.

Weenen, 1sten Oct.—Verscheidene in de vorige maanden gedane proeven met het door den heer *Frans Besetzny*, voormalig inspecteur der gebouwen, uitgevonden stoomgeschut, hebben den uitvinder eenen algemeenen byval der kunstvrienden en deskundigen verworven, en hoezeer dit stoomgeschut tot nog toe slechts als een model van eerste binnenlandsche uitvinding te beschouwen is, zoo is toch gebleken, dat met dit kleine geschut, op eenen afstand van 100 en 130 passen, een planken beschot met kleine geweer kogels door de stoomkracht doorboord werd, en velen derzelven op den afstand van 170 passen eenen muur bereikten en daarvan plat gedrukt, terug kaatsten. By deze proeven werd slechts eene stoomkracht van 30 dampkrings drukking aangewend, en daar de kracht van den stoom tot op 200 kan gebragt worden, zoo mag men daarvan ook verwonderingswaardige uitkomsten verwachten, dewyl reeds 30 zulke uitkomsten oplevert. De snelheid, waarmede de kogels door waterstoom uit het geweer gedreven worden, is zoo groot, dat in eene minuut over de 250 kogels in willekeurige rigtingen kunnen worden afgeschoten. De beweging en het vervoeren van het stoomgeschut kan gemakkelyk door één mensch bewerkstelligd worden, en ook onder het veranderen van plaats doet het, als men wil, onafgebroken denzelfden dienst.

Augsburg, 5den Oct.—Onlangs verschenen drie personen van de orde der Ligoristen, die uit Weenen kwamen, en met brieven van aanbeveling van een hoog personaadje voorzien waren, voor den koning, met verzoek, om verlof te bekomen, tot het stichten van een huis te Munchen, aanbiedende om te arbeiden aan de kerkelyke herryzing des Beyerschen volks. De koning heeft hen voor hunne dienstaanbieding zeer beleefdelyk bedankt, maar hun het verlof geweigerd, zeggende, dat hy hen niet noodig had. Wat de vergunning betrof, om zich in de koninklyke residentie te vestigen, heeft Z. M. hun geantwoord, dat hoogstdezelve geenen vreemdeling, die zich naar de wetten des lands gedroeg, weigerde hier te komen wonen en eigendommen te verkrygen, maar dat die zelfde wetten de vorming eener congregatie of eener nieuwe kerkelyke gemeente niet gedoogende, zy niet anders dan als particuliere personen konden ontvangen worden. Deze verklaring is voldoende geweest, om onze Ligoristen te nopen weder te keeren van waar zy gekomen waren.

Frankfort, 7den Oct.—Zes Wurtembergsche huisgezinnen, bestaande uit 30 personen, zyn eergisteren door Mentz gepasseerd, om zich naar Zuid Amerika te begeven.

De overleden graaf *van Benningsen*, was in 1745, in het Hanoversche geboren.—Hy trad vroeg in Russischen dienst, en klom van trap tot trap tot zyne tegenwoordige waardigheid. In Polen gaf hy vele bewyzen van zyne talenten en dapperheid. Aan alle groote gebeurtenissen in Rusland, zoo inwendig als buitenlandsch, nam hy deel. In 1805 voerde hy een korps Russen tegen de Franschen. In 1805 had hy het opperbevel over het geheele Russische leger en kommandeerde in de veldslagen Eylau en Friedland. Na den vrede van Tilsitt trok hy naar zyn landgoed terug.—In 1812 had hy geen bevel by het leger; doch in 1813 verscheen hy aan het hoofd van het leger van Polen, waarmede hy den beslissenden slag te Leipzig bywoonde.—Na den bevrydings oorlog, waarby hy in Noord Duitschland vocht, keerde hy naar zyn vaderland terug en sleet zyne overige dagen in het midden zyner familie. De geschiedenis van zyn leven zal eene belangryke bydrage voor de geschiedenis van onzen tyd zyn.

Hamburg, 17den Oct.—Men verneemt van Moskou, dat het feest, hetwelk de buitengewone Britsche gezant, de vermogende hertog van Devonshire, ter gelegenheid der krooning, heeft gegeven, en hetwelk de Keizer en Keizerin met hunne tegenwoordigheid hebben vereerd, alle de overige in uitgezochte pracht heeft overtroffen. Zestien tafels zyn vyfmalen achtereen voor 600 personen nieuw gedekt en telken reize verschillend versierd; de waarde van het zilveren servies des hertogs, by die gelegenheid ten toon gespreid, wordt op een millioen zilveren roebels geschat.

Men leest in de Russische dagbladen het navolgend berigt uit Odessa van den 22sten September: "Den 31sten Mei dezes jaars hoorden eenige werklieden, welke op de goederen van de gravin Serbinoff, gouvernement Ekatarinoslaw, distrikt Palograd, het veld bearbeidden, een geluid, hetwelk uit de wolken scheen voort te komen en, steeds toenemende, met een sterken slag eindigde. Terzelfder tyd zag men een ligchaam met snelheid ter aarde vallen, en deszelfs val door eene lichte streep kenmerken. Dit verschynsel had plaats op den afstand van 20 sagenen der gezegde landlieden. Aangelokt door het ongewone van dit schouwspel, begaven zy zich dadelyk naar de plaats, alwaar het ligchaam de aarde had bereikt, en vonden zy een' steen, welke door deszelfs val, ter diepte van eene Russische el in de aarde was ingedrongen en dezelve van rondom tot op eene aanmerkelyke hoogte had doen ryzen. De Hemel was op dit oogenblik eenigzins bewolkt, doch zonder wind, regen of onweder. De aerolith weegt 80 ponden; zy is donker blaauw, in het zwarte trekkende; hare oppervlakte vertoont eenige holligheden, en zy gelykt in het algemeen veel naar eene byeenhooping van zand."

Londen, 10den Nov.—Men meldt van Grimsby, van den 7den dezer, dat wederom een treurig ongeval een' stoomboot getroffen heeft. De United Kingdom, stoom-paket van Londen naar Edinburg, was ter reede van Grimsby gekomen, om passagiers aan land te zetten, welke, uit hoofde van het ruwe weder, zulks verkozen hadden; toen begaf zich de stoom-paket Graham, van laatstgemelde haven met passagiers naar Hull varende, naar het eerstgemelde vaartuig, om van hetzelve zoodanige passagiers over te nemen, als verlangen mogten, zich naar Hull te begeven, en daarna, te land, hunne reis naar Edinburg voort te zetten. Doch even nadat het mechaniek van het Graham was stil gezet, sprong de ketel met eene vreesselyke uitbarsting, door welk ongeval een eerbiedwaardig graanhandelaar van Grimsby, letterlyk, aan brokken geslagen is, zoo dat niet het geringste gedeelte van den ongelukkigen door iemand meer gezien is; dezelve laat eene vrouw met tien kinderen na, om zyn lot te beweenen. Een landbouwer, met name John Pottais, bleef op de plaats dood. Nog twee andere personen worden gezegd, daar by het leven ingeschoten te hebben. Een heer en eene dame werden tot eene aanmerkelyke hoogte in de lucht geworpen en stortten in het water neder, waaruit men hen gered heeft, zonder dat zy eenig noemenswaardig letsel hadden. Een heer, die naar den kant van de paket the United Kingdom overkeek, bleef mede oogenblikkelyk dood, zyn hoofd werd tot stukken gewreven. Onderscheiden andere personen zyn gevaarlyk gewond. Na het ongeluk, is de Graham, door the United Kingdom, op het sleeptouw naar Hull gevoerd. Men zegt, dat de agent der stoomvaart-reedery verwittigd is geweest, dat de ketel in een gebrekkigen toestand was.

De beide vaartuigen zyn vervolgens te Hull binnengeloopen, alwaar dit vreesselyk voorval het onderwerp van een geregtelyk onderzoek zal uitmaken.

Een brief van Grimsby van den 8sten geeft eene meer omstandige en naauwkeurige lyst op van de verongelukten en gewonden. Onder dezelven telt men een' doopsgezind leeraar, een' scheeps-kapitein, een kind, een' matroos, enz., ten getale van 8 omgekomenen; het getal der zwaar gewonden beloopt 10 a 12, behalve een nog grooter getal, die slechts ligte kwetsuren hebben bekomen.

The United Kingdom heeft, den 8sten, de reis van Hull naar Leith voortgezet, met achterlating van een matroos en 9 passagiers, die aan boord van hetzelve, ten gevolge van het ongeluk de Graham, overkomen, min of meer ligte kwetsuren bekomen hadden.

De inschryvingen voor een gedenkteeken voor *Talma* beloopen eene som van 16,000 franken. De commissie, tot deze aangelegenheid benoemd, bestaande, onder andere, uit den maarschalk *Jourdan*, den hertog *de Choiseul*, de heeren *Lafitte* en *C. Perrier*, heeft besloten, het standbeeld van den overledenen op deszelfs graf te plaatsen,

Den 31sten Maart 1827.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden, heeft den Heer Mr. Jacob Bennebroek Gravenhorst benoemd en aangesteld tot Commissaris van Policie op dit eiland, zullende ZynEd. op morgen den 1sten April in functie treden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 30sten Maart 1827.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. Zal de Boekhouder en 1ste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien Wissel Brieven verkoopen, ten bedrage van ongeveer ƒ6090: 00 voor Militaire Tractementen en Soldyen, aan de genen, die het voordeeligste aanbod zal hebben gedaan, te trekken door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur voornoemd op en betaalbaar by het Ministerie voor de Marine en Kolonien in s'Gravenhage, op twee maanden nazigt.

De inlevering der Billetten van inschryving zal van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 3den April vóór twaalf uren kunnen geschieden.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten Maart 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 16den Maart 1827.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executrice en Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen DAVID ABINUN DE LIMA, Junior, onlangs te Jacmel overleden, roepen mits dezen op, alle en een iegelyk die vermenen mogten iets te vorderen hebben van voornoemden Boedel, om binnen den tyd van Zes Weken by den tweeden ondergeteekende hunne respective vorderingen schriftelyk inteleveren, ten einde eene spoedige afmaking des gemelden Boedel te bewerkstelligen. Verzoekende al den genen die aan voorzeiden Boedel schuldig zyn, met de betaling van het door hun verschuldigde bedrag, dadelyk binnen bovengemelde bepaalden tyd, zich by den tweeden ondergeteekende te vervoegen, om alle onaangenaamheden voortekomen; wordende aan de buitenlandsche crediteuren, zoo er eenigen zyn, den tyd van Zes Maanden van heden afgerekend vergund, om zelven of door hunne representanten, met behoorlyke bewyzen, hunne vorderingen by den tweeden ondergeteekende inteleveren.

HANA ABINUN DE LIMA, qq.
Geboren DOVALE.
HAIM ABINUN DE LIMA, qq.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Jacob Valencia	B Saares
Damita Keysor	J L van Praag
J M Pardo	E Penso y Ca.
Saul Pardo	Cohen & Levison
Gravenhorst	Catalina
A J de Oliveyra	Sosanna Christovel
Maria Manuela	Manuel Leyba
Abigael Senior	Isabella Naar
Maria Robyn	Mary Walken
Abigael Jesurun	Doming Thomas
S de Jb. Henripuez	W G Jatting
P Craneveldt	S de J Senior
J La Rynard	J Abm. Delima
Nathanael Ellis	J Arana
J Eisenbeil	B Ricardo
F Borio	S Chatelain
Marichy Cohen	C Neisteling
G Prinnet	J B Jourdan
D A Gomes Casseres	M E Albelo
S J Henriquez	Anna Comea
J F Molero	R Martes
J Delfonsoillolero	W Jan Smith
M G Delima	B A Correa
Regina Jesurun	M L Padron
G Alvares	A Pieta
E L & E J Henriquez	M R Weebor
Haagman	Hn. Carl . . . . .
F Diedenhoven	

Curaçao den 30sten Maart 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

24. golet Mathilda, Briche,	Maracaybo
26. —— Carmelita, Rotje,	St. Eustatius
29. bark Mary, Palm,	St. Thomas
golet Aurora, Coster,	Maracaybo
brik Cicero, Nye,	Rio de la Hacha
30. —— Pomona, Newton, jr.	New York
—— San Juan, Morrell,	Puerto Cabello
golet Gran Maria, Louis,	Rio de la Hacha
—— Eo, Burrie,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

24. brik Willem Prince, Tarner,
golet Mary, Evertsz,
26. —— Anthonette, Simon,
28. bark Dandy, De Lima,
29. golet Mechanic, Heath,
30. —— Mathilda, Briche,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 1sten April ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Z. M.'s brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buis, vertrok op Woensdag den 28sten dezer naar de Golf van Maracaybo. Wy vernemen dat haar vertrek ten oogmerk heeft om te Maracaÿbo twee ingezetenen van dit eiland te reklameren, die door het gouvernement aldaar om zeer onbillÿke redenen in hechtenis genomen zyn. Men zegt (en wÿ vinden over dit en een ander dergelÿk geval in de *el Telegrafo del Zulia* van den 4den en 11den dezer eenige aanmerkingen) dat zÿ goederen aan het gouvernement verkocht hadden, onder beding om het bedrag derzelve met geregtigheden te verrekenen; (want gouvernements orders, *vales* genoemd, worden thans nergens aangenomen noch betaald) na verloop van eenigen tÿd hierop toen een hunner naar dit eiland wilde vertrekken, werden zy aangemaand voor de betaling der door hun verschuldigde de geregtigheden; hiertoe betoonden zÿ zich bereidwillig, en versehenen met het saldo, hetwelke het gouvernement nog na aftrek der verkochte goederen toekwam, bÿ den administrateur der 'slands penningen. Deze weigerde volstrekt het saldo te ontvangen, eisschende in kontanten de betaling van het volle bedrag der verschuldigde geregtigheden. Zÿ maakten hier tegen eenige bedenkingen op grond van het kontrakt hetwelke zÿ met het gouvernement aangegaan hebben, om de verkochte goederen met geregtigheden te verrekenen, doch men gaf hun geen gehoor zich beroepende op het dekreet van Z. E. den Bevrÿder President gegeven te Los Puertos de Altagracia op den 20sten December ll., waarbÿ gelast wordt, "geene schulden te betalen zoo lang de toestand der 'slands kassen niet verbeterd is." Zÿ bleven echter op grond van regt weigeren meer dan het saldo hunner rekening te voldoen en vervoegden zich bÿ den Nederlandschen handels agent, om zich over deze zaak te beklagen. Deze nam hunne zaak aan, addresseerde zich deswegens bÿ het gouvernement doch vruchteloos; zÿ werden twee dagen naderhand tegen allen regt der volken voor hunne weigering door de policie dienaars uit hun huis gehaald en crimineel opgesloten, in de gemeene publicke gevangenis der stad, onder hetzelfde dak, alwaar zich moordenaars en land verraders bevinden.

Een dergelÿk geval heeft mede plaats gehad met een Noord Amerikaansch koopman, waarover wÿ eenige aanmerkingen in de *el Telegrafo* van den 4den dezer geplaatst vinden.

Wÿ hebben St. Thomas kouranten ontvangen loopende tot den 24sten dezer, welke Europische tÿdingen tot den 30sten Januarÿ behelzen.

Er was tot op dit tÿdstip niets beslist wegens de zaken tusschen Engeland en Spanje. Het is waarschÿnelyk, dat Engeland alvorens iets te beginnen de kat uit den boom ziet en afwacht welke wending de zaken in Portugal nemen. Gelukt het aldaar den konstitutionelen, de rebellen geheel ten onder te brengen, dan heeft Engeland de handen ruim en kan het gansche gewigt zÿner magt op Spanje doen vallen. Zegevieren integendeel de rebellen, dan dient Engeland wat toegevelyk te zÿn om niet te vele vÿanden tegelÿk te bestrÿden te hebben.

Wÿ lezen in een dezer kouranten dat de Zwitsersche troepen, op den 13den Januarÿ ll. op order van het Fransche gouvernement den optogt van Madrid naar Baÿonne begonnen hebben. Deze troepen welke in Franschen dienst zÿn, hadden tot heden toe de lÿfwacht van Ferdinand uitgemaakt.

Broeder Karel door het terugroepen dezer troepen brengt broeder Ferdinand zeer in verlégenheid: wie zal hÿ thans aannemen tot zÿne garde? Spaansche linie troepen? Dezen zÿn allen konstitutionelen, Ferdinand kan op hen niet vertrouwen. Eene lÿfwacht van koninglÿke vrÿwilligers? Deze hebben reeds verscheidene malen eene zamenzwering tegen hem gemaakt. Hÿ loopt gevaar om vermoord te worden ten einde Don Carlos op den troon te krÿgen. Ondertusschen zullen de Zwitzers blÿde zÿn uit dit middelpunt der hel of liever vagevuur (want het is eene plaats waaruit zÿ verlost zÿn geworden, terwÿl er in de hel op geene verlossing te hopen is) verlost te zÿn. Die menschen hebben al vele mishandelingen en beledigingen van het Apostolische kanailje moeten ondergaan.

Extract uiteene missive van Maracaibo, gedagteekend den 5den Maart 1827.

"Men heeft my onlangs medegedeeld dat er te Curaçao vier schepen tot de Nederlandsche Handel Maatschappy behoorende, verwacht werden; ik kan my geen denkbeeld vormen, myn vriend, waarom of onze Nederlandsche kooplieden uit het Moederland, of wel ook de Handel Maatschappy, als nog met de havens van Colombia geene commercieele betrekkingen aangegaan hebben; de andere natien trekken het beste voordeel uit deze jonge Republiek; in de meeste havens van Colombia ziet men dagelyks groote en vol geladene schepen uit Frankryk, Engeland, Schotland, Noord Amerika &c. aankomen die weder met Colombiaansche producten de terugreis aanvangen, en zoo veel de tegenwoordige verslapte handel het eenigzins toelaat, genieten zy de voordelen welke anderen missen moeten, die als nog werkeloos met den handel van dit door de natuur zoo mildelyk begunstigd land gebleven zyn."

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

St. Thomas, Maart 17.

Jongste berigten uit Portugal.

[Uit Londensche nieuwspapieren tot den 30sten Januarÿ.]

Men heeft stellige berigten te Londen ontvangen wegens den neerlaag van de Portugesche rebellen op den 9den dezer, door de troepen der konstitutionelen te Corruches de Beira. De rebellen hebben veel verlies geleden; vele vluchtelingen zÿn aan de Spaansche grenzen aangekomen. Dezelfde tÿding heeft men te Parÿs ontvangen, door telegrafische depechen.

Op Zondag nacht heeft men Fransche nieuwspapieren van den 27sten dezer en de *Etoile* van Zaturdag in deze stad ontvangen, zÿ behelzen tÿdingen van Lissabon welke de retraite der rebellen van byna al de punten welke zÿ bezet hadden, bevestigen, na dat zÿ verscheidene malen door de konstitutionele troepen waren teruggeslagen.

Die verraders hebben in der haast de oevers van de Mondego verlaten, en in de plaats van naar de hoofdstad aanterukken, gelÿk de *Quotidienne* gemeld had en gelÿk wÿ gehoopt hadden dat zÿ onvoorzigtig genoeg zouden geweest zÿn van zulks te doen, zÿn de markies de Chaves, Magessi en andere bevelhebbers naar Aguide en Valverde terug gekeerd, vervolgd door den graaf de Villa Flor.

Of zÿ den wensch geuit hadden om in onderhandelingen te treden, of men voornemens was hun eene gelegenheid aanteschaffen ten einde zonder bloedvergieten hun misdadig en vruchteloos streven te staken, wordt door de *Etoile* niet gemeld; maar hetzelve berigt dat een Engelsche kolonel geeskorteerd door Britsche ruiterÿ en een lid van het Portugesche oorlogs departement vertrokken waren naar het hoofdkwartier van graaf Villa Flor, met het oogmerk om met de rebellen te onderhandelen, ten minste met hun voornaamste opperhoofd, den markies de Chaves.

Een der meest beloovende teekens der daling van het geluk der insurgenten is de desertie welke onder hen plaats heeft.

Verscheidene soldaten welke aanvangkelÿk zich bÿ hun vervoegd hadden, zÿn terug gekeerd onder hunne legitime standaards.

Te Lissabon doen de troepen van beide natien garnisoens dienst. Zÿ bezetten dezelfde wachthuizen zamen en doen patroulles in gelÿk getal, wordende de Portugezen welstands halve toegestaan vooruit te marcheren.* De moord gepleegd aan vÿf Britsche soldaten en een sergeant in eene eenzame straat, bewÿst echter dat het volk hunne bondgenooten in het algemeen niet genegen is. Deze moord wordt toegeschreven aan de geheime agenten van de Apostolike junta, welke niet zonder magt is zoo wel in Portugal als in Spanje. Men heeft doelmatige maatregels genomen ter ontdekking der misdadigers.

* Wÿ gelooven echter dat zulks eer uit vreeze dan anders geschiedt.

De kamer der gedeputeerden heeft besloten eene dankbetuiging aan onzen koning, ons gouvernement, ons parlement en de gansche Britsche natie te doen, voor "de edelmoedige en vaardige hulpe aan Portugal verleend" De President der kamer heeft aan den minister voor de buitenlandsche zaken een afschrift van dat besluit toegezonden met verzoek hetzelve aan den Britschen afgezant te willen zen-

den, ten einde hetzelve officieellÿk aan den koning en het parlement mede te deelen.

SPANJE.

Men heeft alhier een circulair van het Spaansche gouvernement, geaddresseerd aan de kapiteins generaal der provincien ontvangen; hetzelve is gedagteekend den 11den Januarÿ. Het veranderd niet den staat der betrekkingen tusschen dit land en Spanje en het geeft geene zekere aanwÿzing der staatkunde van Ferdinand. Er zÿn bevelen gegeven ter verspreiding der Portugesche vluchtelingen die in Spanje komen; er wordt eene ongenegenheid betoond om Portugal of Engeland te beledigen; maar men neemt het gehoudene gedrag der bevelhebbers aan de grenzen niet euvel op; en de algemeene toon van het geschrift is trots en onverzoenlÿk. Men gispt over de benden konstitutionelen, die eenigen tÿd geleden van Gibraltar vertrokken waren, zonder eenig blÿkbaar oogmerk, behalve als een aanval tegen Engeland, en om in het oog te houden de gronden van klagte aan de zÿde van Spanje tegen dit land.

De *Moniteur* van Dingsdag deelt onder dagteekening van Madrid 11den December, de order mede, volgens welke de Zwitzersche Brigade tusschen den 12den en 16den dezer deze hoofd moest verlaten. Derzelver vertrek was stellig en op den 6den Februarÿ worden zÿ te Bayonne verwacht.

Het schÿnt dat er eene ernstige zamenzwering berokkend was te Malaga, met het expresselÿke oogmerk om de konstitutie te proklameren. Bÿna was het geheele derde regiment voetvolk in de zamenzwering begrepen; en schoon dezelve tÿdig ontdekt en het uitbarsten voorgekomen was door de onverwachte aankomst van den kapitein generaal van Grenada, generaal Campana, verlieten echter niet minder dan twee honderd man van het voorgemelde regiment hunne standaards en trokken met hunne wapens naar de gebergtens van Ronda, alwaar zÿ zich onder de bende der partÿgangers of liever patriotten, door wien bÿna al de toegangen dier bergen bezet waren, begaven.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York, Maart 7.

Alhier heeft men de kouranten van Liverpool tot den 1sten Februarÿ en die van Londen tot den 25sten Januarÿ ontvangen.

Men vindt niets in deze nieuwspapieren betrekkelÿk tot de onderhandelingen te Madrid. De Britsche minister bleef aldaar.

De *Courier* zegt "wÿ hebben de stelligste verzekeringen van Ferdinand nopens zÿne vreedzame bedoelingen; en wanneer hÿ in dit voornemen blÿft volharden, zal Engeland voldaan zÿn."

De berigten van Lissabon tot den 19den Januarÿ maken geen gewag van eenige gewigtige gebeurtenissen in Portugal, dan slechts van eenige ligte gevechten tusschen de partÿen aldaar. Er waren omtrent 30 Engelsche oorlog schepen in de Taag. De Britsche troepen waren nog niet van Lissabon vertrokken. De Cortes maakten eenige schikkingen ter onderhandeling van eene geldleening van twaalf millioenen ponden sterling.

Private brieven melden dat het gros der Portugezen sterk gezind zÿn tegen de konstitutie; en de monnikken en geestelÿken zÿn onophoudelÿk in hunne godvruchtige pogingen om den geest van misnoegen aan te hitsen. Er hadden verscheidene moordtooneelen plaats in de straten van Lissabon.

Een brief van Madrid geplaatst in de Parÿsche nieuwspapieren meldt:—"Een kourier is van St. Petersburg met depechen aangekomen, meldende dat de keizer het gedrag hetwelk Engeland jegens Portugal aangenomen heeft, alsmede het gehoudene gedrag van het Spaansche kabinet door oogluikend den inval in Portugal te gedogen, afkeurt."

Andere geruchten waren in omloop dat de keizer Nicholas zeer ontevreden is met de uitdrukkingen van den Heer Canning; en men schrÿft aan deze oorzaak toe, dat de Russische kommissaris welke met die van de andere Europische mogenheden ter bevrÿding van Griekenland zoude mede werken, nog niet naar Konstantinopel vertrokken was.

Het fregat de *Hellas*, kwam op den 6den December te Napoli aan, met 150 matrozen aan boord, meest allen Amerikanen. Admiraal Miaulis nam het bevel over dit vaartuig en vertrok den 18den naar Poro. Een te Parÿs ontvangen berigt meldt dat bÿ verscheidene prÿzen genomen had.

De geloofwaardige berigten uit Napoli tot den 18den December zÿn zeer gunstig voor Griekenland. Er zÿn twee vaartuigen met levensmiddelen door de Grieksche kommitté te Parÿs afgezonden, aldaar aangekomen; vier andere vaartuigen met levensmiddelen zÿn onlangs mede aangekomen. De Grieksche generaal Karaiskaki, met 2000 man, heeft een korps der Turksche troepen te Aracona verslagen; 1300 barbaren heeft hÿ door den kling doen springen en een groot aantal wapens en baggagien genomen.

Een brief uit Trieste van den 10den Januarÿ meldt: "Een schip uit Zante bragt het belangrÿke berigt dat het Turksche garnisoen van Canea en Candia uit gebrek aan levensmiddelen zich overgegeven had."

Een brief van den agent van Lloyd te Smÿrna gedagteekend den 18den December meldt dat er hevige onlusten te Idra plaats hadden. De matrozen geld eischende hetwelk door het gouvernement geweigerd werd, bedreigden van het eiland met de schepen in de haven te vertrekken en alle vaartuigen welke zÿ mogten ontmoeten te plunderen. Twee schepen gingen onder zeil toen het Engelsche oorlog schip de Talbot in deze zaak bemoeide en de anderen belettede te vertrekken.

Op den 21sten werd Prins Talleÿrand te Parÿs bÿ eene publieke gelegenheid aangevallen door den graaf Maubreuil, die hem een geweldig slag met de vuist op het hoofd gaf. De prins werd ter aarde geveld en kreeg door den val als door de vuistslag eene zware kneuzing aan het achterhoofd en op de kruin van het hoofd; men vreesde echter geene ernstige gevolgen hiervan. Maubreuil gaf zÿnen naam en zÿne persoon op. Maubreuil verhaalt dat de prins hem bÿ de eerste herstelling gebezigd had om Napoleon te vermoorden, ten einde de juweelen van de kroon van de gemalin zÿns broeders Jerome magtig te worden; daar hÿ alleen in staat was om het minst misdadige gedeelte van zÿne kommissie te volvoeren door de koningin van Westphalen af te zetten en uit te plunderen, weigerde de prins en deszelfs medepligtigen zÿne diensten te belonen. Daarom begon hÿ te klagen wegens deze handelwÿze en zÿne klagten werden beantwoord met eene gevangenis van zes maanden.

(*Hÿ heeft grondige reden van klagen: hÿ heeft geen loon naar verdiensten ontvangen.*)

Men zegt dat Persien aanzoek gedaan heeft bÿ Engeland om haar in den oorlog tegen Rusland bÿ te staan.

De hertog van Wellington die als opperbevelhebber den hertog van York opvolgt, heeft den luitenant generaal Sir Herbert Taylor benoemd tot zÿnen militairen secretaris.

Parÿs, 26sten Jan.—Brieven van Bayonne bevestigen de tÿding nopens de verschÿning der Spaansche insurgenten omtrent de ommestreken van Malaga. De vrÿwillige Koningsgezinden waren uitgetrokken tegen deze kwaaddoenders, waarvan 33 gevangen en zonder proces doodgeschoten werden.

Maart 10.

Uittreksel uit eenen brief van den 1ste chirurgÿn aan boord van kommodore Porter's vlag schip, gedagteekend KeyWest, den 21sten Februarÿ 1827.

"Ik heb slechts tÿd U te melden van eenen uitval welke wÿ op den 15den gedaan hebben. De blokkade bestond toen uit twee zware fregatten en eene brik van 22 stukken geschut, zeer boven onze magt.—Op den morgen van den 15den ging kommodore Porter onder zeil; toen Laborde zulks bemerkte, maakte hÿ een sein voor zÿne schepen dat zÿ zich vóór den doortogt van het rif zouden plaatsen en zich tot den slag voortebereiden. Hierop trachtte kommodore Porter bovenwinds te komen om een voordeelig standpunt te verkrÿgen; in 15 minuten tÿds wendde hÿ zÿn schip en maakte sein voor zÿne schepen om zich gereed voor den slag te houden, daarop ging hÿ regt af op den vÿand. Hier eindigde ons vermaak, want zoodra de Spaansche kommodore den ingang van het rif bereikt had, wendde hÿ zÿn steven en liet met alle zeilen op voor de wind loopen. Wÿ bleven bÿleggen tot dat wÿ hem uit het gezigt verloren, wanneer wÿ naar onze ankerplaats terug keerden. Op den 18den verschenen zÿ weder met nog drie fregatten. Hieruit kunnen wÿ opmaken dat kommodore Laborde van mening was dat wÿ hem zouden navolgen."

NEW YORK, March 8.

Our private correspondence from Lisbon affords a disagreeable picture of the interior workings of the Constitutional regime. The bane and ruin of the Spanish Constitution, which, in spite of defects the most monstrous, as compared with that of Portugal, might have otherwise held together long enough to receive a sensible and wholesome reformation, was the employing in the service of the State a large number of functionaries, who had no wish but for its overthrow. Here, at Lisbon, we find that there are men established in the Councils of the Princess Regent, who importune her to encourage rebellion by a general amnesty to all who have been engaged in it, and more especially 14 Noblemen guilty of high treason, seducers and leaders of the insurgent multitude. The foolish, if not perfidious counsel, would suffice, if followed, to raise a dozen insurrections, by demonstrating, that every Portuguese subject may take up arms against his Sovereign with impunity. We trust that better sense will yet prevail. There would be no great difficulty in showing, by a reference to history and human nature, the necessity, however painful, of enforcing by example, those lessons which precept has fruitlessly recommended, and of acting directly upon the fears of men whose reason is deaf, and whose consciences are callous. The chiefs of the insurgents ought, one and all, to be proscribed, and a large price set upon the head of every one of them. The fire brand Queen-Mother ought to be shipped off to Brazil, and thus a pestilential focus of intrigue and villainy removed from Portugal with her presence.—*London Times.*

FROM ST. THOMAS PAPERS.

LATEST NEWS FROM EUROPE.

From the LONDON OBSERVER, January 28, 1827.

Circular letter of the King of Spain.

The circular letter of the king of Spain to his captains general, arrived in town yesterday, and is published below. It has been offered, we understand, professedly as a pacific declaration, and will be regarded by our government as sufficient for the purposes required from that of Spain, provided its professions be supported by the actual measures and real policy of Ferdinand. As part of the Portuguese rebels are now retreating towards the Spanish frontier, it will be soon apparent whether the Spanish ministry mean to conciliate or to deceive Great Britain, by the avowal here expressed of a desire to avoid offending her. If the Portuguese rebels, on their return, should continue to be protected, encouraged, and kept united as a military body by the officers of the Spanish frontier, there exists no further possibility of negociation. Spain must be regarded as an enemy, and measures resorted to for obtaining redress through means less tender than diplomacy. If on the other hand, the rebellious bands be stript of all engines of future aggression upon their country, Spain will have afforded some proofs of her sincerity, and the safety of Portugal being assured, the honour of England will have been fully vindicated, and her national obligations discharged.

"WAR OFFICE.

"I write what follows under the date of this day, to the Inspector-General of the Royalist Volunteers of the Kingdom, and to the Captains-General of the Province.

"Your Excellency—The situation of our large frontier towards Portugal, which is immediately adjacent to the theatre of the civil dissentions which have unhappily broken out in that country, since the death of King John VI., of respectable and pacific memory, has seriously engaged the attention of the King our Sovereign. His Majesty having firmly resolved to preserve his kingdom from any attempt to place in danger his own safety, the dignity and independence of his Crown, the fundamental and legitimate order of his Monarchy, and sully the Spanish honour, has thought proper to order the inter-measures most proper to attain so important an end, which constitutes the great intent of his Sovereignty in the Government which Divine Providence has committed to his paternal care.

"Conformably to his sovereign intentions, the principal military points of the frontier have just been reinforced, by sending to them the necessary garrisons, by organizing in an uniform manner every thing that is requisite for their defence, and by giving to those garrisons the indispensable support of a Corps of Observation stationed on our internal line of the Tagus, and which, placed under the Command-in-Chief of Lieutenant-General Don Pedro Sarsfield, unites in its ranks the military virtues of the recent campaigns of fidelity, and those of the six year's war.

"The King, not contented with all these measures, which are rigorously necessary, and purely preventive

and precautionary, has thought fit, in his august foresight, that it was worthy of the frankness and the probity of the Spanish character, to order me to make known that part of the instructions given to the Generals commanding upon the frontiers which may have reference to objects of more general interest.

"They are literally as follows:—That in consequence of these important considerations (those which have been mentioned above), his Majesty has the most lively desire to maintain the relations of amity which unite him with his august Allies and insure their inviolability by means calculated to secure reciprocal confidence; that of all these means none is more indispensible than that of observing neutrality, by abstaining from interfering in any hostile acts or co-operation against Portugal, so as to compromise himself either with that country, or with its ally, England; has to suffer any hostile force to remain assembled in arms on the Spanish territory, would be acting in a manner contrary to those principles, and consequently hazarding the dignity, and the constant and proverbial good faith, of the noble and elevated Spanish character; to repress and chastise every revolutionary act, or analogous attempt, which should manifest itself upon our frontier; to protect that frontier, and to observe the neighbouring country.—Such is, in substance, the basis of the instructions communicated to the Generals who command these. His Majesty, therefore, uniting his wishes to those of his august Allies, is fully persuaded that the best means of rendering the benefits of a long peace solid and durable, consist precisely in the efficaciousnes of the measures of precaution which secure the future, and guarantee the tranquility, happily existing in the interior of the kingdom, by preserving it from all hostile contagion.

"His Majesty recollects, in fact, and he could not forget, that in the same manner as the first idea that we had in Spain of the establishment of a new Government in Portugal, coincided almost simultaneously with the numerous and daily emigrations of Portuguese corps, and of persons of different classes, who arrived by different points from that country, so as absolutely to exclude the possibility of any provocation on the part of Spain; the first signal of the criminal attempts which the innovations in Portugal excited in the minds of rebellious Spaniards, was the act by which two officers and some individuals seduced 115 men of the 4th Regiment of Light Cavalry, seditiously to desert, with their arms and horses, to the Portuguese territory.

"The numerous documents collected in the office of the department confided to me, and from which I have drawn the narrative which his Majesty has ordered to make of these events, would furnish the most fully convincing proof of the ardour and exalted sentiments of the emigrated Portuguese soldiers, which excelled, if they did not surpass, those of their officers; undoubtedly an interesting situation, in which the fire of despair might have been kindled by the very means that might have been contrived to obtain a contrary result.

"His Majesty was himself under the painful necessity of ordering an active and strict surveillance in the frontier provinces, where dangerous thoughts and communications might be propagated, and foment projects of revolt; and where, as in Estramadura and Andalusia, stronger repressive measures must be employed, because they are exposed to the double influence of the machinations which might be contrived, either in Portugal or at Gibraltar, in which place were organised, and from which issued, those bands of rebels who were destroyed, almost as soon as landed at Tarifa, Almeira and Guardamar. In consequence of those circumstances, the kind of tendency to a state of moral hostility, which changes effected in Portugal may have produced, seriously and constantly occupies the attention of His Majesty, with the view to labour to prevent consequences, the possibility of which, perhaps, would not be sufficiently averted by the occupation of some points of Portugal by the English troops—by those troops which belong to a magnanimous Sovereign, and to a nation which, at an epoch still recent, participated in the dangers and the glory of the Spanish people, in combating a violent and illigitimate usurpation. His Majesty has also foreseen the extraordinary expences which such measures render necessary, at the moment when he is exerting his constant solicitude in the reduction of the public expenditure, and the Improvement of the Administration. But if he has thought fit to order that these expences should be confined to what is strictly necessary, it is his will also that this sacred principle should be borne in mind, that every thing must yield to the honour of the Monarchy, and to the duty of preserving the sentiments of fidelity and Castilian pride; for, after the proofs we have given in recent times of our resistance to different usurpations, and to revolutionary attempts, it would still remain to shew what Spain could do, if, contrary, to all expectation, such an extremity should become necessary—what it could do with the will of His Majesty, present at the head of his army, and with the name of patient, persevering, religious, and monarchical people, which owes all its military glory in these latter times to the inspirations of its filial love for the august person of our Sovereign, and for his dynasty. And as it is precisely in these virtues of the Spanish people, His Majesty declares this with pleasure, that the balance of legitimacy now finds a powerful support against the irruptions of revolutionary power!!! I address to you, by the King's order, this communication; I must add, that it is His Majesty's will that I especially recommend to you, for the maintenance of internal order and tranquility, to have recourse to the Royalist Volunteers, whose Monarchical sentiments, and attachment to his Royal person, inspire him with the greatest confidence.

"ZAMBRANO."

"Madrid, Jan. 1827.

APPOINTMENT OF THE DUKE OF WELLINGTON AS COMMANDER-IN-CHIEF.

GENERAL ORDER.

(Official.)

"Horse-Guards, Tuesday Night.

"The last duties having been paid to the remains of his Royal Highness the Duke of York, the late Commander-in-Chief, the King deems it right to convey to the Army an expression of the melancholy satisfaction which his Majesty derives from the deep feeling of grief manifested by every class of the military professions, in common with his people at large, under the great calamity with which it has placed the Almighty to afflict the Nation and his Majesty—a calamity which has deprived the Crown of one of its most valuable and distinguished servants, and his Majesty as a beloved and affectionate brother. The King does not think it necessary to dwell upon the pre-eminent merits of the late Duke of York, his Majesty knows that these are impressed upon the minds, and engraved on the hearts of his Majesty's soldiers; his Majesty desires it may merely be observed, that the ample administration of the command held by his late Royal Highness for a long series of years—his assiduous attention to the welfare of the soldiers—his unremitting exertions to inculcate the two principles of order and discipline—his discernment in bringing merit to the notice of the Crown, and the just impartiality with which he applied the honour of the service, have combined to produce results that identify the army as a profession with the glory and prosperity of this great country, and which will cause his virtues and services to live in the greatful remembrance of the latest posterity.

"The King feels, that under the present afflicting circumstances, his Majesty cannot more effectually supply the loss which the Nation and the Army have sustained, than by appointing to the Chief Command of his Majesty's Forces, Field Marshal his Grace the Duke of Wellington, the great and distinguished General who has so often led the Armies of the Nation to victory and glory, and whose high military renown is blended with the history of Europe.

By his Majesty's Command,

HENRY TORRENS,
Adjudant-General."

From the 'St. Christopher Advertiser,' 6th March 1827.

A similar order to that referred to in the annexed paragraph from the *Barbados Mercury*, has been received, we are informed, by the Officers of His Majesty's Customs at this Port—in confirmation of the *correct* opinion upon which they have acted since the operation of the Order in Council, and which, we believe, was observed in all the Colonies, with the exception of Barbados:—

"A letter under date of the 4th ult., from the Commissioners of the Customs in London to a very respectable Mercantile House of this Town, received by the last Packet, states, that an order was sent by the same conveyance to the Officers of his Majesty's Customs, to open this port to the trade between these Colonies and those of Foreign Nations, according to the Act of 6th George IV., by which it is admitted that British vessels may bring American produce from any foreign Island to this, without the imposition of any additional duty.—Thus far we see the opinion of Mr. Woodhouse fully corroborated by the board at home; and we look for its general adoption throughout all his Majesty's West India possessions, as it will afford employment to our vessels, and supply our markets more plentifully with articles, the produce of the United States."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, February 9.

From Brazil.—By the arrival of the brig Horatio, captain Hall, from Rio Janeiro, we learn that the Empress of Brazil died on the 10th Dec. The Emperor was at Rio Grande about the 1st of December, on his way to Montevideo, with about 8,000 men—the squadron has gone round. Com. Brown had taken, off Santos, a Brazilian Corvette, of 22 guns; and it was reported, and generally believed, he had had an action with the Brazilian frigate Amazon, the latter end of November, and that the A. had been much injured. Com. Brown was in a corvette cruizing ou the Brazilian coast.

Extract of a letter from Havana, Jan. 21.

"Commodore Porter's two brigs and one of his schr's, have sailed from Key West, and are now cruising between Cape Antonio and Matanzas, capturing every thing Spanish they can fall in with. Some of Laborde's squadron are said to have proceeded to Sacrificios, to cut off Porter's prizes, and endeavour to destroy the shipping there. Com. Porter went into Key West to repair, and will remain there I presume, until he is reinforced, allowing his brigs and schr's to cruise on the coast, while he himself engages the whole attention of the Spanish fleet of 4 frigates and 4 brigs. A fifth frigate the Iberia, is to sail in 3 days. These are all fine vessels, well manned and found. It is feared here that the Colombian fleet at Carthagena, (which it is understood was nearly ready for sea on the 5th inst.) is coming to aid Porter."

Extract of a letter from an American gentleman in Smyrna, to his correspondent in Boston, dated Nov. 25, 1826.

"In politics we have little news of late. I am happy to say Piracies have become much less common recently—principally owing to the measures taken by the Greek Government to suppress them. Two schrs have already been taken, and they have shot all the Pirates caught. They have also recovered some of the stolen goods, among which is part of the unfortunate Susan's sugar. Capt. Nicholson, in the Ontario, has given great protection to the American Commerce—he now takes down the Smyrna under his convoy.

We have good reason to believe that the English Minister at Constantinople is endeavoring to get terms for the Greeks, and this probably with the consent of France, and possibly Austria. The demands of the Greeks have hitherto been very high, being nothing short of their actual independence. If terms are given, it will probably be under the stipulation of their paying a tribute, and their having a Greek Government something like Moldavia and Wallachia. The Greeks will not treat without they are guaranteed by some European Power. That some terms for them are treating, daily becomes more probable—and it is much to be desired that it should be so. It is a war of desolation, the Archipelago becomes the resort of adventurers from all quarters of the world, and depredations upon Commerce are the consequence. If the War continues the evil must increase.

During my excursion lately, we visited a number of the islands. Among the rest Candia. This island presented a scene of complete desolation. All the Greek villages, along the whole coast, that we could see, were a mass of ruins, having been all destroyed and burnt by the Turks, when the revolution first broke out. All that could save themselves fled to the mountains. The Turks have only possession of their walled towns on the coast—and they dare not go beyond them. The Egyptians, to the number of about 4000, were garrisoned there amongst the Turks. They had received no supplies for a long time from Egypt, and they had been without pay or clothing. One of Irahim Pacha's officers wished to come to Smyrna in the corvette, but captain Nicholson refused to bring him, as he acknowledged he wished to come to get money for his troops. Capt. N. very properly did not wish to break our neutrality. He will be obliged to wait till some Austrian or French man of war arrives. They were told by the Bey who commands Suda, that the Porte had placed a Turkish Pacha, and did not intend to place Candia under the Pacha of Egypt. I presume the Sultan has changed his mind, as he finds the Pacha of Egypt has no more money to spend. The Greeks were making daily attacks from Grahussa, a little fort which they have possession of upon the coast. Provisions were excessively dear, and the Turks appeared to be very misereble in the city of Canne, where we visited.

There is no late news from the Morea. Ibraim Pacha, ever since his capture of Missolonghi, has not made a movement of consequence; his partial attacks upon the Mainotes were unsuccessful, and he appears to be acting upon the defensive. It appears his father is unable to succor him. The Turks before Athens have been, it is said, defeated. But Goura was killed by a shot which took his head off, fired from the Turkish Camp. This Capt. Hamilton told me was the manner of his death. The Turks, although they have been unsuccessful against others, I do not think have been beaten, although this is the report.

We are quiet here. The Turks are rapidly forming their regular troops, who manœuvre very well.

February 10.

New-Orleans papers to the 13th contain intelligence from Natchitoches of a Revolution in Texas. On the 16th ult. the *united forces of Nacogdoches and Aych Bayou* had declared the Province of Texas *Free and Independent* of the United States of Mexico, and hoisted a flag in Nacogdoches with the words "Liberty and Independence" on it.

It is said that a few days previous, six Indian Chiefs, in that vicinity, held a council and promised to assist—and 200 Indians, principally Cherokees, had actually joined the new party. The new Republic had been christened "Republic of Fredonia"—and their flag consists of a stripe of red and white, emblamatical of the union between the red and white men. Later accounts, received at Nachitoches, furnishes a treaty entered into between the insurgents and twenty-three Tribes of Indians. A National Congress is to assemble at Nacogdoches on the 1st Monday in February.

February 12.

From Havana.—Capt. Brittingham, of the brig Panther, arrived yesterday in 9 days from Havana, informs that a British brig was taken on the 28th of January, at mid day, while lying in the port of Neuvitas, by pirates, and the captain severely wounded in defending his vessel—she was afterwards re-taken by the U. S. frigate Constitution. Two days previous to captain B's sailing, a Spanish ship of 22 guns was fallen in with a British sloop of war, who took her to be a Guineaman, and fired a shot to bring her to, when the Spaniard fired a volley of musketry, which wounded the captain severely; the sloop of war returned a broadside, which killed their lieutenant and wounded several men, &c. The Spaniard had just got into Havana.